

1893-2019.

Gyülekezeti Hírmondó

2019. Pünkösöd

15. évf. 2. szám

Áldott pünkösdi ünnepeket kívánok minden testvéremnek!

Hírmondónk vezércikke ezúttal nem szorosan a Szentlélek kitöltetésének felejthetetlen, első nagy közösségi kiadásáról szól, sokkal inkább a Lélek munkájáról gyülekezeti életünk mindennapjaiban, történéseiben, eseményeiben.

Kronológiai sorrend szerint először a nyári gyermek- és ifjúsági táboraink szent ügyét helyezi Isten Lelke mindannyiunk szívére, imádságaira, felelősségére.

Ezeket követi július legvégi nyugalomba vonulásom, betöltve 70. életévemet (D.V.)

Lelkipásztori szolgálatom utolsó 35 évét Isten Lelke indítására, annak engedelmességgel itt töltöttem, tölthetem köztetek. Ha történt valami

jó, hasznos, fontos e 35 év alatt, azért egyedül Istené a dicsőség. Áldom az Ő szent nevét mindezért! Mindez azt is jelenti, hogy új lelkipásztort kell majd választanotok. Ehhez kérjétek Istentől a bölcsesség lelkét, a hit látását, hogy felismerjétek, kit szánt nektek, a gyülekezetnek pásztorul maga az Örökkévaló, és aszerint döntsetek! Maga a választás (amit megelőz a presbitérium jelölése), úgy gondolom, hogy valamikor kora ősszel lesz, de ebben esperes úr jogosult intézkedni.

Nyolcadik esztendeje dolgozunk úrkúti konferencia központunk megvalósulásáért, megépüléséért, a teljes használatba vehetőségéért. Most úgy tűnik, hogy júniusban a munkák javarészával végzünk, és nyári táborainkat már a sajátunkban valósíthatjuk meg. Konferencia központunk ünnepélyes felavatása és használatba vétele – tervezett ideje – 2019. augusztus 31-én, szombat délelőtt 11-kor lesz ÚRKÚTON. Buszokkal fogjuk célba segíteni a jönni szándékozókat, erre jelentkezni a lelkészi hivatalban lehet.

Végül ünnepélyes kibúcsúzásom pesterzsébeti szolgálatomból – tervezetten – 2019. szeptember 15-én lesz a délelőtt 10 órakor kezdődő vasárnapi istentiszteleten.

Áldom Isten Szentlelkét minden újjászületésért,

hitre jutásért, lelki szabadságért, gyógyításért, minden életformáló igehirdetésért, a lehetőségért hogy hirdethettem Isten bűnbocsátó szeretetének valóságát, a Jézus kereszthaláláról és feltámadásáról szóló nagy evangéliumot, amely a legszemélyesebben és legvalóságosabban Megváltómtól így hangzott és hangzik az idők végéig:

Fiam, megbocsátattak néked a te bűneid.”

(Márk 2:5.)

Soli Deo Gloria!

Takaró Tamás
lelkipásztor

Dsida Jenő: Pünkösöd

Ujjong a lelkem s tele van örömmel:
Ma megérkezik a régvárt vendég!
Bár lilium-palástot
Vehetnék vállaimra
S elébe úgy mehetnék
Hogy szűzfehéren üdvözöljem Őt!
Bár tüzrózsákat, égő szíveket
Szórhatnék szét a nagy világon.
Hogy illatot és színeket
És imákat találjon,
Amerre jár!
Bár lenne szívem ünnepi
Zsolozsmát zengő, nagy harang,
Mely szétkiáltja örömét,
Hogy csengjen-bongjon tőle a határ!
Pedig, kit várok, csak egy kismadár,
Remegő szárnyú, hófehér galamb!
De benne ég az örök Láng.
A szent tevére ihlető nagy Isten!
Szemén pünkösdi tüzek nyelve csap ki,
S így tekint le ránk!
Csak egy pihenő hófehér galamb!
De Őt imádom amíg élek,
S előtte hullok térdre egyedül
Parányi semmiségem
Alázatos mély érzetében

Mikor felettem átrepül
Mert Ő az Úr és Ő a Lélek!
S tőle várjuk fényes újulását
A föld színének,
Őhozzá csap fel ezer ének
Ostromlón zúgva pünkösöd hajnalán:
Oh jöjj el! Jöjj el! Szentlélek, Úristen!
Ujjong a lelkem s tele van örömmel!

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Dányi Liliána, Dányi Zelma Szófia, Golob Anna Laura, Nagy Lejla Fatima, Jurácsik Anna Mira, Takács Kinga, Takács Emese, Farkas Péter, Németh Ádám Kadosa, Pápai Tünde testvéreinket.

Megeskettük:

Kovács Ádám és Kovács Borbála, Kiss Zoltán és Sellei Anna Erzsébet testvéreinket. Valamint Veres Tibor és Prechel Natália megerősítették az 55 éve kötött házassági esküjüket.

Konfirmáltak:

Eröss Balázs, Eröss Barnabás, Molnár Dávid, Oláh Bálint Árpád, Plihal Zsombor, Tamás Dávid, Bódi Henrietta Ingrid, Folberth Petra, Golob Anna Laura, Hovancsik Kitti, Jurácsik Anna Mira, Kovács Éva, Kovács Réka Emese, Kövesdi-Kiss Beatrix, Nagy Lejla Fatima, Németh Mandula Sára, Révai Anna Gabriella, Terebessy Kinga Magdolna

Eltemettük:

Tóth Aladár Mihály, Papp Antal, Papp Antalné és Szikszai Gáborné testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

- Április 23. Takaró Tamás Canonica Visitaciot vezet a Budai Református Gyülekezetben.
- Április 28. Takaró Károly püspök istentiszteleti szolgálata gyülekezetünkben.
- Május 1- 3. Kórusunk Hollandiában szolgál.
- Május 4. Konfirmandusok vizsgája.
- Május 5. Konfirmációi istentisztelet kórusszolgálattal és úrvacsoraosztással.
- Május 18. Munka Úrkúton.
- Május 21. Évadzáró férfi bibliaóra.
- Május 24. Anima Soni zenekarunk koncertje a Csiliben, megalakulásának 10. évfordulója alkalmából.
- Május 25. Hittanoktatók úrkúti „terepszemléje” főgondnok kalauzolásával.
- Május 26. Takaró Tamás prédikál és Canonica Visitaciot vezet az Albertfalva-Kelenvölgyi Református Gyülekezetben.
- Május 26. Péterffy György lelkipásztor istentiszteleti szolgálata gyülekezetünkben.
- Május 28. Szeretevendégséggel egybekötött évadzáró FIFA bibliaóra.
- Május 30. Áldozócsütörtöki ökumenikus istentisztelet a Soroksári Református Gyülekezetben.
- Május 31. gyülekeztünk volt beosztott lelkipásztorának, L. Molnár Istvánnak temetése Pilisborosjenőn.
- Május 31. Ifjúsági csoportjaink szeretevendégséggel egybekötött évadzáró alkalma.
- Június 2. Énekkarunk évadzáró koncertje, kórusvacsora.
- Június 4. Egyházmegyénk gyülekezeteiben harangozás az összetartozás napjának alkalmából.
- Június 4. Anima Soni zenekarunk vacsorával egybekötött évadzáró alkalma.
- Június 5-7. Püskösdi előkészítő alkalmak a gyülekezet lelkipásztorai és ifj. Kreisz János szolgálataival.

- Június 9. Püskösd I. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és kórusszolgálattal.
- Június 10. Püskösd II. Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással és az ifjúsági kórus szolgálataival.

Kórusunk Hollandiában járt

Idei évadunk kiemelkedő eseményeként május 1-4. között a hollandiai Steenwijkbe utaztunk testvérkórusunk, a helyi férfikar meghívására, ahova nagy izgalommal készültünk újból tizenhárom év után. A Wizz Air járatával landoltunk Eindhovenben, vendéglátóink innen busszal vittek minket egyenesen a steenwijki Nagytemplomba. Itt hivatalos fogadásunkra Bats polgármester úr is megjelent, és házigazdáink kórustitkárával, Harm Kroes úrral együtt nagy szeretettel köszöntöttek bennünket. Mindezt gyülekezetünk tagja, Corien VanderKraan tolmácsolta, akinek nélkülözhetetlen segítségét egész utunk során innen is hálás szívvel köszönjük.

Vendéglátóink ezek után meleg ebéddel és egy pohár borral vártak minket a templom falai között, ami számunkra kissé szokatlan volt.

Kint tartózkodásunk során két koncertet adtunk közösen a férfikarral, akiket Marco Hoor karnagy úr vezényelt, és zongorán Vincent van Dam kísért. Az elsőre a festői Blokzijl városkában került sor, következő nap pedig a steenwijki Nagytemplomban énekelhettük négyszáz fős közönség előtt kórusunk legkedvesebb műveit Takaró Mihály karnagy úr vezényletével. Sikerünkhöz nagyban hozzájárult kísérőnk, Molnárné Vida Mónika csodálatos zongora- és orgonajátéka is.

Házigazdáink kikapcsolódásunkról is gondoskodtak: először a tengerparti Urk kikötővároskába látogattunk el a "tulipán útvonal" érintésével, majd Giethoorn, a "holland Velence" varázsolt el minket. Élményekben gazdag, Istentől megáldott utunk volt, megerősítve összetartozásunkat közösségünk tagjaival és holland testvéreinkkel egyaránt.

Koi Zita

Az Anima Soni zenekar születésnapj koncertjének köszöntő beszéde

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm kedves vendégeinket mai ünnepi koncertünkön! Az Anima Soni zenekar tíz esztendeje alakult meg a Pesterzsébet-Központi Református gyülekezet ifjúságának tagjaiból. A közösség szolgálatának célja mindvégig ugyanaz maradt, mint amit meghatározott magának az indulásakor, ez a bizonyágtétel arról, hogy Isten szeret minket és mi számíthatunk rá. Kezdetben gyülekezeti ifjúsági dalokat, aztán istenes verseket dolgozott fel a csapat, később pedig már teljesen saját dallamok és szövegek is születtek. Az eltelt évtizedben három Anima Soni nagylemez készült el, sorrendben: a Lélekhangok, az Úton, és a Látomás. Ezeket összesen harmincnégy dalt rögzítettünk. A stúdió munkát azért tartottuk és tartjuk nagyon fontosnak, mert hisszük, hogy a küldetésünk üzenetét ezek a felvételek akkor is tovább sugározzák majd, amikor a tagok már nem szolgálhatnak.

Sok koncert meghívásnak eleget tettünk a mögöttünk hagyott évtizedben a fővárosban és vidéken, egyházi és világi színtereken egyaránt. Dicsőítettük Istent református templomokban, Mezőtúron, Maglódon, de szolgáltunk evangélikus testvéreink vendégeiként is. Jártunk a Duna palotában, álltunk a Bakáts téri nagyszínpadon, eljutottunk Nagykanizsára, Szekszárdra, Kiskunlacházára. Adtunk koncertet a Lónyay utcai Református Gimnáziumban, vagy a budapesti teológián. Eljutottunk Beregszászra kárpátaljai testvéreinkhez is. Szerveztünk tematikus fellépéseket, ilyen volt a reformáció 500. évfordulója alkalmából megtartott koncert. Szolgáltunk kulturális rendezvényen, több jótékonysági koncerten, hogy csak néhány konkrét helyszínt és alkalmat említsünk.

Kedves barátaink, egy mérföldkőnél megállva, illő elmondani a köszönet szavait is. Isten iránti hálánk mellett, köszönünk minden segítséget, biztatást, támogatás és imádságot mindenkinek, aki hozzá tett valamit ennek a közösségnek a munkájához! Hálásak vagyunk szeretett gyülekezetünk tagjainak, a presbitériumnak, megkülönböztetetten pedig Takaró Tamás esperes és Brandenburg Sándor főgondnok uraknak, hogy a kezdetektől fogva mindvégig mögöttünk, mellettünk álltak!

Hangozzon el azoknak a neve is, akik korábban, mint zenészek erősítették, gazdagították egy időszakban a közösségünket: Matuszné Papp Angéla, Brandenburg Júlia, Angi István, Börzsönyi Sándor, Szecskó Tamás és Fejes-Tóth Gábor.

A kevésbé szem előtt lévő, de a munkánkat nagyban előre mozdító barátaink: Brandenburg Zsófia, Pszilosz Tamás, Martsa Miklós és Pintér András.

És nem utolsó sorban hálásak vagyunk zenekarunk nagyszerű titkárainak: Vályi-Nagy Katalinnak és Brandenburg Tündének!

Kedves vendégeink, a mai születésnapj koncert zenei anyagát az elkészült három nagylemez

dalaiból válogattuk össze és persze készültünk némi meglepetéssel is!

Ünnepeljünk közösen vidám szívvel, hálát adva Istennek, aki megáldotta évtizedes munkánkat és szolgálatainkat!

ifj. Takaró Tamás

Elhangzott 2019. május 24. pénteken a Csili Művelődési Központban

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei

Június 16. Szentháromság vasárnap. Balla Péter rektor szolgálata az ünnepi istentiszteleten.

Június 23. Takaró András esperes szolgálata az ünnepi istentiszteleten.

Július 1-5. Hittantábor Úrkúton.

Július 8-14. Juvenis ifi tábora Úrkúton.

Július 15-18. Agnus ifi Úrkúton.

Július 23- 27. Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó Debrecenben.

Július 29 - augusztus 1. Gyülekezet lelkipásztora és felesége a lelkészegyesületi konferencián vesz részt Sárospatakon.

Július 29 - augusztus 4. A felnőtt ifjúság konferenciája Úrkúton.

Augusztus 5-11. Mini ifi tábor Úrkúton.

Augusztus 31. Úrkúti konferencia központunk ünnepélyes felavatása és használatbavétele.

Kitekintő

Évfordulók július 1 - szeptember 30-ig

1884. július 1. 135 éve

Megszületett Kisfaludi Strobl Zsigmond, kétszeres Kossuth-díjas szobrász, a budapesti Szabadság-szobor alkotója.

1844. július. 2. 175 éve

Először mutatták be az Erkel Ferenc által megzenésített Himnuszt.

1849. július 2. 170 éve

Meghalt Gábor Áron, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc ágyúöntője és tüzértisztje.

1509. július 10. 510 éve

Megszületett Kálvin János francia származású svájci reformátor, keresztyén tudós, a kálvinizmus névadója.

1819. július 11. 200 éve

Megszületett Reguly Antal néprajzkutató.

1849. július 14. 170 éve

A magyar haderő szétverte Jellasics horvát bán császári seregét. Ez volt a szabadságharc utolsó győzelmes csatája.

1879. július 19. 140 éve

Megszületett Móra Ferenc író, újságíró, muzeológus (Kincskereső kisködmön).

1914. július 23. 105 éve

Ultimátumot intézett az Osztrák-Magyar Monarchia Szerbiához Ferenc Ferdinánd főherceg meggyilkolása miatt.

1889. július 28. 130 éve

Megszületett Nyirő József erdélyi magyar író.

1849. július 31. 170 éve

Valószínűsíthetőleg ezen a napon halt meg Petőfi Sándor költő, a Segesvári csatában.

1919. augusztus 7. 100 éve

Puccsal, román katonai erőkkel megdöntötték a Peidl-kormányt, és Friedrich István alakított új kormányt.

1849. augusztus 11. 170 éve

Kossuth Lajos, Magyarország kormányzója lemondott és átadta a teljhatalmat Görgey Artúrnak.

1849. augusztus 13. 170 éve

Görgey Artúr Világosnál letette a fegyvert, a magyar honvédség megadta magát, véget ért az 1848-49-es szabadságharc.

1929. augusztus 17. 90 éve

Meghalt Benedek Elek író, újságíró, mesemondó.

1434. augusztus 29. 585 éve

Megszületett Janus Pannonius humanista, latin nyelven alkotó költő, a magyar világi líra első jelentős képviselője.

1574. augusztus 30. 445 éve

Megszületett Szenczi Molnár Albert református pap, az első magyar-latin szótár készítője.

1709. szeptember 26. 310 éve

Meghalt Bottyán János, közismert nevén Vak Bottyán kuruc generális, a Rákóczi-szabadságharc hadvezére.

Emlékezzünk Nyirő Józsefre egyik legnépszerűbb regényének részletével. Könnyű, szellemes nyári olvasmány...

Nyirő József: Uz Bence (részlet)

Kiszállt a végrehajtó, akit alaposan leitatnak, majd a kobzással elvett medvebőrökkel betették az autójába.

– Hé Kántor úr!

Morogva előcammogott a medvének. Bosszús volt, hogy felzavarták első álmából.

– Szálljon bé az autóba Kántor úr! – röhögött Bence.

A medve meglátta a végrehajtót s húzódozott.

Móduván úr! – mutatta be a Bence a medvének. – ne féljen tőle Kántor úr!

A medvének engednie kellett. Csak az volt a baj, hogy nem fért be az autóba. Egyfelől Bene, másfelől én, valahogy benyomtuk. Igaz, hogy a lakkot legrúgtuk az autóról, de a medve leroskadt Móduván úr mellé, ki pillanatra a nagy nyomástól megébredt, s csak annyit mondott, hogy Peselnek s aludt is tovább.

Nyugodalmat jóéccakát kívánok – búcsúzott Bence, s becsapta az autó ajtaját.

Aztán mi is elmondtuk a lefekvés előtti imádságot, s elnyúltunk Bencével a tűz mellett.

A hol szépen süttött, s a havas mélységesen aludt.

Én azonban nem tudtam aludni. Alig vártam a reggelt, hogy lássam mi lesz. Minden neszre ijedten rezzentem meg. Hajnal felé aztán a természet felébresztette Móduván urat. Megmozdult, de a medve visszanyomta.

– Menj bennebb asszony! – nyűgölődött Móduván. A medve visszamordult.

– Legalább éccaka hagynál békében! – lázadozott.

Móduván úr félálomban. – Azt a kutyának való élet mindenit!

Csak most vettem észre, hogy röhög Bence a tűz túlsó oldalán.

– Te is ébren vagy? – vettem fel vele az összekötötést, de újra a Móduván úr hangját hallottam:

– Gazdaságilag előbb talpra kell állítani a népet Uz úr!

A medve azonban még aludni szeretett volna, s szájba kapta a hálótársát, aki teljesen felébredt.

– Szentséges Isten! ...Segítség! - ordított fel velőtrázóan, és saját tehetetlenségébe roskadt. Hirtelen úgy kijózanodott, hogy tisztán látta összes bűneit. Moccanni azonban nem mert, csak nyöszörgött.

– Uz úr, ha Istent ismer, segítsen! Bence kapta a végrehajtó puskáját, de előbb a töltésből kivette a golyót.

– Tartsa félre a fejit, nehogy azt találjam! – célzott hosszasan. A réműlettől fehéren kiültek a végrehajtó szemei.

– Ne lőjön Uz úr!

– Nincs más mód – engedetlenkedett Bence –, csak arra ügyeljen, nehogy magát találjam!

– Ne, ne! – rimánkodott a végrehajtó, de a lövés eldőrdült. Móduván úr is, a medve is elrántotta a fejét, és egymáshoz koccintották.

– Nyissa ki az ajtót, hátha elmegy magától. – rimánkodott Móduván úr, de olyan tompán, mintha a föld alól jönne a hangja.

– Akkor minket pusztít el! – ellenkezett Bence – A medve is unta a dolgot, s akkorát mozdult, hogy a féder eltört alatta.

– Jajj! – Buggyant ki a félelem a szerencsétlen végrehajtóból. Bence az autó elejéhez lépett s a szélvédőt felbillentette

– Tegye hóttá magát, tekintetes úr – tanácsolta – akkor a medve nem bántja! Mi az úrfival az oldalon bétaszítjuk az autót, ott összetörük, s akkor megszabadul... Lehet hogy a medve elmenekül, s maga életben marad.

– Meg ne mozdítsák! - tiltakozott Móduván úr-, mert akkor végem van!

– Akkor nem tudunk segíteni! – mondotta Bence – Legfeljebb, ha a faluból hoznánk segítséget.

– Itt ne hagyjanak! – esedezett az ember.

Bence úgy tett, mintha gondolkodnék.

– Az úgy volt, hogy a medve megérezte a bőrök szagát, amiket a tekintetes úr lefoglalt adóba... két medvebőr is van köztük. Lehet, hogy az egyik a társa volt... A medve most a bőröktől meg nem válik a haláláig....

Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged”

(János 17:3.)

Pesterzsébet, 2019. május 19.

Takaró Tamás, esperes

Jézus: Nélkülem semmi - Velem emberhalászat

Lectio: János 21; 1-14

„Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképpen: Együtt valának Simon Péter, és Tamás, akit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül.

Monda nékik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit.

Mikor pedig immár reggeledék, megállta Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott. Monda azért nékik Jézus: Fiaim! Van-é valami ennivalótok? Felelének néki: Nincsen! Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. Szóla azért az a tanítvány, akit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, amikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe.

A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonsszák vala a hálót a halakkal.

Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér. Monda nékik Jézus: Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok.

Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló.

Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljete. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő.

Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképpen a halat is. Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból.”

Alapige: János 15; 5b

Jézus mondja: „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”

Kedves Testvérek! **Húsvét után vagyunk.** Mint ahogy az első húsvéttól kezdődően az egész egyház életére ez a jellemző, hogy húsvét utáni időszakban él. Ez a felolvasott igevers, a János evangéliuma legvégéről is, egy ilyen húsvét utáni történet. Krisztus feltámadt és ahogy a szakaszt végigolvastam, a legvégén ezt is olvassuk, hogy harmadszor jelent meg már ekkor a feltámadott Krisztus Jézus az ő tanítványainak. És most találkoztak ott a Tibériás tenger partján.

Sokan gondolkodnak úgy a keresztyénségről, hogy a keresztyénség teli van emlékekkel. És tulajdonképpen úgy él, hogy emlékezik régi dolgokra. Emlékezik arra, hogy volt egy karácsony. De ennek különösebben jelentőséget nem tulajdonít. Volt egy karácsony, emlékezzünk rá, és minden évben tartsunk egy kis karácsonyt. És miután a tartalmát már nem nagyon ismerjük, teliaggatjuk sok dologgal, aminek semmi köze nincs a karácsonyhoz. Húsvét is egy olyan keresztyén ünnep, amelyikre talán hasonlóan gondolunk.

Márpedig kedves testvérek, a húsvét az nem csupán egy üdvtörténeti esemény, ami le van írva a Bibliában, aztán Jézus mennybemenetelével vége van. És az egyháznak annyi marad, hogy időnként emlékezzen rá. Szó sincs róla testvérek! Jézus Krisztus feltámadása érvényben lévő erő az idők végéig ma is. Nem emlék! **Egy érvényben lévő erő egy olyan világban, amelyik viszont a halálnak van eljegyezve.** Ez a félelmetes, ez a kontraszt. A húsvét erői, a feltámadás erői érvényben vannak, egy olyan világban, amelyikben mi is

élünk, és ahol a Szentírás az mondja, hogy ez a világ a halálnak van eljegyezve.

Ezért izgalmas jól érteni, hogy a feltámadás erői nem emlék, nem egy régi bibliai történet, hanem mindmáig érvényben vannak a halálnak eljegyzett világban. A halál itt arat közöttünk. Óriási munkát végez. Naponta kell szembenéznünk vele, amikor egy-egy szerettünket elveszítjük. A halál erői itt munkálnak a szívünkben, az életünkben. Pusztulunk ezen erők által és pusztítunk másokat is akarva, akaratlanul. **A bűneset óta a világ a halál jegyese.** Ezt mondja Isten igéje. Ezért izgalmas, hogy értsük **a húsvétot, amelyik az élet jegyese.** És amelynek erői a halál erőivel szemben érvényesek ma is. A legtöbb ember úgy búcsúzik a szerettétől, hogy úgy valahol a lelke mélyén az van benne, bármit mond is a szája, hogy vége van, ennyi volt, nincs tovább. Ki nem mondja, de így gondolja, győzött a halál.

Kedves testvérek! Jézus ezért a világért feltámadott, és a világ mégis húsvét nélküli világ. A templomba járó emberek java részének is húsvét nélküli. Nem hisznek benne. Nem hiszik a feltámadást és az örök életet. Sőt, húsvét ellenes a világ. **Húsvét ellenes az egész világ.** Senkinek a hitét nem üldözik úgy az egész világon a kezdetektől fogva több mint kétezer éve, mint a Jézus feltámadását, az üres sírt, az élet győzelmét hirdető, halálra ítélt világban hirdető keresztyéneket és így lesz mindvégig.

Mi emberek a halálnak nem tudunk ellenállni. Legyőzni sem tudjuk. Egyféleképpen lehet ellenállni a halálnak a Szentírás tanítása szerint. Csak egyféleképpen, ami nem telik tőlünk: **Hitben.** Mert a hit ajándék. De hitben ellene lehet állni. Kedves testvérek! Nem túl nagy merészség kijelenteni ezt, hogy hitben ellene lehet állni a halálnak? Tulajdonképpen azt kéne mondanom, hogy igen, nagy merészség ilyet kimondani. Miért merem mégis mondani? Mert üres a sír. Értitek? Mert üres a sír. Ez a húsvét. És a világ enélkül a hit nélkül él. Sőt. Ennek a hitnek ellene áll. A sír üres. Húsvét reggelén Jézus nincs a sírban, nincs a halál fogságában. Húsvét reggelén a halál van a sírban. De nincs ott az élő és feltámadott Jézus. A húsvéti sír üres.

Ezt szeretném most aláhúzni, tudom, hogy az eszünknek evidencia. Főleg, ha valaki tényleg keresztyén ember, adja Isten, hogy a hitünknek is természetes velejárója legyen mindaz, ami ebből következik. Testvérek! Jézus feltámadása óta kétféleképpen halnak meg az emberek. A hívők, akikről hadd mondjak annyit, hogy csak Isten ismeri őket igazán. Ő tudja, hogy ki az. A hívők Krisztus feltámadásába halnak bele. Furcsa kifejezés. Mindjárt megmagyarázom. **Krisztus feltámadásába halnak bele azok, akik hisznek Jézus Krisztusban, Jézus feltámadásában és az üres sír valóságában.**

Azt jelenti ez testvérek, hogy amikor a halál azt gondolja valakiről, hogy győz, akkor azt mondja az ige, hogy a Jézus angyalai munkába állnak és a Jézuséit átragadják az örökkévalóságba. És most mondom a bibliai történetét ennek, Jézus mondta el. Meghalt egyszer egy gazdag és Lázár, akik egymás közelében éltek, de egészen másként az életüket, ahogy különbség van egy gazdag ember és egy koldus között. Azt olvassuk Lázárról, hogy amikor meghalt: „*Angyaloktól vitetett Isten országába.*” Értitek? „*Angyaloktól vitetett.*” Az Isten gyermekei behalnak Jézus feltámadásába, és megmozdulnak az angyalok és viszik az örökkévalóságba őket.

Mit olvasunk a gazdag haláláról? Így van megírva: „*Meghalt és eltemették.*” Ment oda, amiben hitt, hogy nincs a halál után semmi. Ment oda. **A halálba ment.** Ott maradt. Érte nem jöttek Isten angyalai. Ő nem Jézus feltámadásába halt bele, és lett Isten gyermeke valóságosan. Azóta a világon így halnak meg kétféleképpen az emberek. **Mindenki a hite szerint.** Ahogy nem hitte a gazdag, hogy a halála után van még valami, oda is került. A halálba. Aki hitte Istent, azt vitték az angyalok a halál pillanatától kezdve Isten örökkévalóságába. Kedves testvérek! **Vagy angyalok visznek egyszer bennünket tovább, vagy a halál tart fogságban a végső ítéletig.** Ezt jelenti, hogy húsvét után vagyunk. Ezt jelenti az üres sír.

És most jön a történet, amit felolvastam. Ha most az üres húsvéti sírra gondolunk, és ránézünk az éppen halászó hét jézusi tanítványra, akkor felvethetjük a kérdést, de ha magunkra nézünk is felvethetjük a kérdést:

Ilyenek a húsvéti küldöttek? Mint ez a hét tanítvány, akiknek Jézus egyszer azt mondta Péteren keresztül, hogy: „*Mostantól kezdve halászszerber létekre nem halakat fogtok fogni, hanem embereket fogtok halászni.*” Ez a misszió. Húsvét után annak kellett volna történnie, hogy a tanítványok elindulnak Jeruzsálem utcáin és kiabálnak: *Jézus él, halleluja! Jézus feltámadt!* Tényleg kiabál a keresztyénség arról, amit hisz? Akik magukat büszkén keresztyénnek mondják, vagy szerényen befelé legalább önmagukat önmaguk számára így értelmezik, keresztyén vagyok. Ki tudja? Mi tudja? **Húsvét után üres a sír és Jézus tanítványai halászni mennek, emberhalászás helyett.** Nem ezt csináljuk? Zárják be Európa szerte a templomokat. Halásznak a keresztyének, a papok, az egyházak, a magukat hívőknek mondók. Ki tudja, hogy te ki vagy?

Az a furcsa ebben még ráadásul, hogy ezek találkoztak immáron harmadszor a feltámadott Jézussal. Nem csak az üres sírt látták, ők találkoztak Jézussal többször is. Meggyőződtek róla, hogy feltámadott. Meggyőződtek róla, hogy Jézus él. És most úgy néznek ki ott a Tibériás tengeren hajózva és halászva, mint akik inkább hisznek a halál életfelettségének, mint az élet halálfelettségének. Tanácstalanok, bizonytalanok. *No, most mi van?* Ott vannak heten. *És most mit?* Péter nem is bírja tovább ezt a feszültséget. Azt mondja: „*Én elmegyek halászni.*” A többi hat így válaszol: „*Mi is elmegyünk veled.*” Húsvéti küldöttek. A feltámadottal többször találkozottak. Az üres sírt látottak. Akik megbízást kaptak, hogy „*legyetek nékem tanúim*”. Hogy emberhalászok leszték. Visszamennek halakat fogni. **Isten végtelen nagy kegyelme az, hogy e találkozás után, amit most felolvastam, mégis bekövetkezik és elindulnak, és elkezdődik Európa keresztyénné formálásának a története.** Mert elmennek széles e világra és hirdetik az evangéliumot: „*Feltámadott az Úr bizonyly.*” Él.

Most azonban halásznak és nem fognak semmit. A partról valaki kiált: „*Fiaim, van valami enivalótok?*” Nem ismerték fel Jézust. Azt hitték, valami idegen, bátran megválaszolják a valóságot: „*Nincsen.*” Ebbe a

nagy nincsbé, küldöttei tehetetlenségébe akarja Jézus kinyilatkoztatni önmagát, méghozzá teljes hatalmával. Mit akar Jézus elmondani? Azt, amit alapigeként felolvastam. **„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”** Ugye nem így gondolkodunk magunkról? Ugye nem így gondolkodunk még a keresztyénségről sem? És a magunkról sem? Márpedig Jézus ezt mondta: **„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”** Itt Jézus már arra utalt, amit Péternek mondott, hogy emberhalász leszel. Nálam nélkül semmire nem mentek. **Az üres háló mindig azt jelenti, hogy nélkülem élsz.** Amikor valaki úgy keresztyén, hogy a hálója egy életen át üresen marad, se fia, se lánya, se társa, se unokája, senki nem lesz mellette keresztyén: üres a háló. Annak szól: **„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.”**

Néhány nap múlva elindulnak majd a húsvét ellenes világba Jézus tanítványai, és tele lesz a háló. Lesz bajuk, lesz szenvedésük, lesznek könnyeik, de tudják, hogy Jézus velük van és lesz halfogás. Lesz valóságos emberhalászat. Drága testvérek! **Jézusnak ez az ígérete és az a parancsa, hogy vessétek ki a hálót fogásra, ma is érvényes.** Kétségbeejtő, amikor keresztyén templomokat ezerszámra le kell bontani Európában, mert nem vetették ki a hálót. Ami azt jelenti: Nem hittek a feltámadott Krisztus Jézusban.

Megrendítő beszélgetés volt egy pár héttel ezelőtt egy német evangélikus lelkésszel, amit a magyar televízió átvett és lejátszott. Arról beszélt ez az evangélikus pap, hogy megérdemeljük azt, ami velünk történik. Mert olyan dolgokat prédikálnak vasárnaponként a papok az időjárásról, a zöld világról, az atomról, a halakról, a tengerről, mindenről, csak az evangéliumot nem mondják, hogy jogos, hogy Isten befogja a szájukat. Talán két hete volt, egy beszélgetés ugyancsak a magyar televízióban arról, hogy készül a katolikus egyház az eucharisztikus konferenciára. Az egyik meghívott beszélgető pap, egy katolikus magas rangú római ember volt. Rómából jött. Megrendítő mondatot mondott ki, amikor azt mondta: **„Újra evangéliumot kell hirdetni az embereknek.”** Eddig mit tetszett hirdetni? Mit?

Az az evangélium, hogy üres a sír, hogy nem a halál győz, hanem az élet Krisztusa. Az

emberek, ha balalajka zenét akarnak hallgatni, nem kell ifjúsági közösségbe menni, hogy hogyan pengeti néhány jó szándékú, ügyetlen gyerek. Az egyházba azért kell jönni, és az egyháznak azt kell végezni, amit az Isten rábízott. **„Hirdesd az evangéliumot! Állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben.”** Ne törődj vele, hogy az emberek kinevetnek, megmosolyognak. Abban van egyedül élet. Anélkül a halott világ jegyese mindenki.

Nem hiszik, nem teszik. Sok mindent tesznek az emberek. Hívó emberek is ahelyett, hogy megvallanák, ha van hitük a feltámadott és élő Krisztusban. A történetbeli teli háló útmutatás akar lenni az egész jövőre nézve. **Jézus azt akarja megértetni ezzel a hét tanítványával, hogy bízzatok, ne féljétek, lesz eredményes emberhalászat az idők végéig.**

Érdemes az evangéliumot figyelmesen olvasni. Amikor János, a fiatal János, aki először ismeri fel, hogy a parton, aki bekiabált nekik, az maga a feltámadott Jézus, és mondja, hogy az **„Úr van ott!”**, attól kezdve mi történik. **Attól kezdve az történik, aminek történnie kell, hogy az ember csak egyféleképpen lehet emberhalász, ha az Úrra néz és megy.** Ne tekints a magad erejére. Ne azt mondd, hogy nekem ehhez nincs erőm. Ne mondd, hogy ehhez nekem nincs képességem. Ne magadra nézz! Nézz az Úrra! Az erő, a hatalom, az élet a feltámadott Jézusban van, nem bennem. Ne nézz a gyengeségeidre sem. Sem azokra, akik a hálónál állnak, sem a tenger veszélyeire. Mert akkor félni fogsz. És ha siker van, akkor ne gondold, hogy te voltál az. Mert nem a miénk semmi, sem a háló, sem a halak, sem az egyház, sem az istentisztelet, sem a bibliaóra, sem ez a szószék. **Minden az Úré egyedül.**

Helyes irányba csak akkor húzzuk majd a hálót, ha nézzük a parton élő, ott lévő Jézust. **„Az Úr van ott.”** Őrá nézve. **Eredményesen embert halászni csak az Úr felé kivetett hálóval lehet.** Péter, amikor maga is felismeri Jézust, vízbe ugrik és megy az árral szembe. Utat mutat a többieknek. Siet, hogy minél előbb ott legyen ő is a parton. Testvérek! A tanítványok mindig húsvét ellenes világba vannak kiküldve. Mindig. Ez így lesz mindig, a kezdetektől fogva.

De nézzétek, mit csinál Jézus? Jézus tudja, hogy egy húsvét ellenes világba küld el bennünket. **Erőt akar adni ahhoz, ami előttük van.** És ezt teszi. Felejthetlenné válik a tanítványok számára Jézus minden szava és minden mozdulata. Beleég a tanítványok szemébe és lelkébe, hogy **egyetlen egy erőforrása van egy keresztyén embernek, és ez Jézus egyedül.** A feltámadott és élő Krisztus Jézus. És ilyenkor derül ki, hogy hiszek benne, vagy nem. Vallásosnak mondom magam, csak nem hiszek abban, aki a vallás tárgya. Semmit nem bízok rá. Egy napomat, egy gondolatomat, egy feladatomat. Az életemnek egy tört részét sem. A gyerekeimet sem, a házasságomat sem, a pénztárcámat sem, semmit! De hívő ember vagyok. Keresztyén vagyok. Nem!

Most akarja Jézus megértetni velük, hogy semmitek nincs. „*Nálam nélkül semmit nem tehettek.*” De azt is értsétek meg, hogy én vagyok az erőtök forrása. Ezért ételt készít nekik és tüzet gyújt. És ez a két dolog lesz majd, ami kíséri a tanítványokat: **a Szentlélek tüze és a Jézustól kapott ige, beszéd, erőforrás lesz.** Tűz és erő. Mert a halál jegyese az Isten-ellenes világ sok feladatot ad annak, aki semmi mást nem akar, csak elmondani: „*Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözlés. Mind te, mind a te házád népe.*” **Az üres sír az utolsó szó, nem a koporsó.**

Befejezésül valami nehezét még felvetek. Mi lesz azokkal a halakkal, emberekkel, akik nem mennek be abba a hálóba, amit az Úr parancsára kivetünk? Kisiklanak valahogy. Nem akarnak semmiképpen a hálóba kerülni. A Szentírás azt mondja, hogy van egy végső, nagy, mindeneket

befogó hálója az Istennek. Így mondja a Szentírás: **Ez az ítélet hálója.** És akár kellemes, akár kellemetlen a fülünknek, Isten megíratta, tehát el kell, hogy mondjuk. Aztán mindenki azt csinál vele, amit akar. De el kell, hogy mondjuk. **Aki a neki adott időben, ami az ő élete, kivonja magát a kegyelem hálójából, hogy az Isten szeret, megbocsát, az az idők végén már nem tud kisiklani az ítélet hálójából.**

Valamennyi népre – mondja a Biblia, – kivettetik ez a háló, és egyetlen nép sem siklik ki belőle, nem tud. Végül bevonja Isten az ítélet és a haragja hálóját az idők végén. Ezt a munkát nem emberek végzik, hanem angyalok. **Vonják a hálót a partra és mégis van kegyelem, mert a parton Jézus áll.** A szabadító, üdvözítő, megváltó Jézus áll. Legyen neki dicsőség!

Ámen!

Nyári rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hétközi alkalmak: minden csütörtökön 10 órától gyülekezeti bibliaóra.

A többi hétközi gyülekezeti alkalom júniustól szeptember közepéig szünetel.

Vasárnap 10 órától istentisztelet és gyermek-istentiszteletet tartunk, vele párhuzamosan gyermekmegőrzést is vállalunk.

Hivatali idő: csütörtök 9-12.

A férfikör

Gyülekezeti hittanos csoport

Kórusunk évváró hangversenye jún. 2-án

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor